

[Robert Mikkelsen.]

nok, men jeg synes ikke, det er rimeligt, at Sagerne skal afgøres for en kollegial Ret for lukkede Døre, og jeg synes, at der fra Sagførerstanden selv bør fremkomme en Protest imod, at disse Afgørelser træffes under Tilsidesættelsen af væsentlige Retsplejehensyn, som Standen ellers ser en Ære i at forfægte.

Naar man nu endelig naar frem til at forelægge et Forslag til den nødvendige Løsning af dette Spørgsmaal, forekommer det mig, at det rette maatte være, at der tilvebragtes en Hjemmel for en egentlig Domstol svarende til Tjenestemandsdomstolen med Kompetence over for de Virksomheder, jeg her har talt om, til Afgørelse af saadanne Sager for de nævnte Erhverv. Undersøgelserne kunde ledes af en Auditør, ligesom det sker for Tjenestemandsdomstolen; Domstolen kunde, som det er mig bekendt at det er foreslaaet fra privat Side, bestaa af 1 Dommer, 1 Repræsentant for det Ministerium, hvorunder den paagældende Virksomhed udøves, og 1 Repræsentant for selve den paagældende Virksomhed, og de Afgørelser, der skulde træffes, kunde ligge paa Linie med, hvad der er foreslaaet her i Lovforslaget.

Jeg tror, det vilde være overmaade ønskeligt, om man kunde naa til Enighed om noget saadant, og fra vor Side skal det i hvert Fald ikke mangle paa god Vilje til at naa til et Resultat. Jeg henstiller derfor meget, at ogsaa dette Spørgsmaal kunde blive taget op til Drøftelse, og jeg skal i øvrigt med disse Bemærkninger anbefale det foreliggende Lovforslag til videre velvillig Behandling.

Bertel Dahlgaard: Under Hensyn til de Forhandlinger, der er ført med den højtærede Justitsminister i Landstinget, gaar jeg ud fra, at det vil blive vanskeligt at naa til en anden Affattelse af Lovforslaget paa de Punkter, hvor vi fra vor Side har haft visse Betænkeligheder, og jeg skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Justitsministeren (Elmqvist): Jeg takker for den velvillige Modtagelse af Forslaget.

Til det ærede Medlem Hr. Busch-Jensen skal jeg bemærke, at jeg har intet imod til anden Behandling at stille de Ændringsforslag, som er foreslaaet af det ærede Medlem, idet jeg i og for sig mener, at sidste Punktum i § 121, Stk. 3, er overflødig og derfor

godt kan udgaa, og en naturlig Konsekvens deraf vil være den Ændring, som det ærede Medlem har foreslaaet til § 146.

Til det ærede Medlem Hr. Hjermand vil jeg gerne sige, at det var min Hensigt, naar man skulde foretage Ændringer, saa ogsaa at foreslaa at ændre Datoen 1. Juli. Jeg vilde ikke foreslaa en Ændring alene af Hensyn til denne Dato, men naar vi skal gennemføre andre Ændringer, vil jeg ogsaa anbefale denne. Til det ærede Medlem Hr. Hjermand, vil jeg i øvrigt bemærke, at det allerede i Praksis er gennemført, at de almindelige Regler, hvorefter Strafafsoningen udskydes, f. Eks. ved Indgivelse af Benaadningsansøgning, indtil Spørgsmaalet er afgjort, er ændret saaledes, at en vis kortere Tid af den Periode, der medgaar til Overvejelserne, trækkes fra i Afsoningstiden. Det har vi fundet nødvendigt allerede at gøre i den forløbne Tid, idet vi, som jeg sagde før, har maattet lade disse Ansøgninger ligge ret længe, fordi det rent arbejdsmæssigt set har været umuligt at komme igennem dem.

Til det ærede Medlem Hr. Robert Mikkelsen skal jeg bemærke, at Ændringen til § 121 tilsigter ikke at stille ringere Krav til en Sagførers moralske Vandel end til en Embedsmands. Den tilsigter alene, at de specielle Krav, som i den givne Situation maa stilles til en Embedsmand i Kraft af hans særlige Stilling, og som ikke har noget med Spørgsmaalet i Almindelighed om en hæderlig Vandel at gøre, ikke skal være en Hindring for, at en Mand kan blive Sagfører, hvis denne Mand paa et enkelt Omraade ikke skulde opfylde disse særlige Krav. Jeg kan bedst illustrere det ved et lignende Eksempel som det, jeg brugte i Landstinget. Hvis f. Eks. en Politimester, hvad der dog naturligvis ikke kan tænkes om Politimestre i Danmark, et Par Gange med en temmelig stærk Gnist paa vandrede gennem sin Bys Hovedgade, syngende en eller anden munter Sang, saa kunde det nok være, at Ministeriet vilde synes, at denne Politimester ikke var saa egnet til at være Politimester i den paagældende By, men det er jo et Spørgsmaal, om man kan sige, at det angriber hans hæderlige Vandel. Det er en Utilbørlighed, som ikke bør finde Sted, men naar man ikke kan sige, at det angriber hans hæderlige Vandel, er det et Spørgsmaal, om man skal nægte denne Mand, som man altsaa ikke kan bruge som Politimester, fordi han har haft denne, om jeg saa maa sige, Fjer paa et Par Gange, at blive Sagfører. Det vil jeg dog ikke mene, fordi det ikke i Almindelighed er vanærende